

kan i saa Henseende henholde mig til, hvad jeg tillod mig at udtale ved 1ste Behandling af denne Sag, idet det forekommer mig, at den i det Hele vil blive for dyr, men vi maae dog ikke glemme, at der vil kunne gjøres Regning paa en indirecte Besparelse, naar alt det vaabendygtige Mandskab bliver indøvet, idet dette da ikke vil blive holdt i Mullerne til activ Tjeneste indtil en saa høi Alder, som nu er Tilfældet. Dette kalder jeg en indirecte Fordeel for Nationen og ligesvem en Pengefordeel for Statskassen, thi man maa dog tilstaae, at jo ældre Mandskabet er, desto flere Familiefædre er der, og desto større Udgifter vil det medføre for Statskassen i Krigstilfælde, naar Mange falde eller blive faarede. Dette er en Binding, som fremstaaer af den forhøiede Udgift; men det er ligesaa vist, at man faaer en større directe Udgift, naar alt Mandskab skal indøves, stedefor at man hidtil har ladet Nogle være frie, medens man har tilladt Stilling og Bytning. En Forandring heri har vundet Stemningen for sig her, og naar Forslaget derom kommer frem, kan jeg ikke Andet, end følge det; men det maa udtales, og det kan siges med Rette, at det tildeels er den Foranstaltning, at alt Mandskab skal indøves, som gjør, at den rene directe Pengeudgift bliver saa stor, medens Foranstaltningen tillige kan ventes at ville give en indirecte Fordeel og maaskee en noget bedre Armeé. Jeg har, som sagt, ikke kunnet Andet end følge Fleertallet. Jeg erkjender, at Mindretallets Forslag i flere væsentlige Punkter havde meget for sig, men for det Første stod det for mig som en Umulighed at sætte det igjennem, og for det Andet fandt jeg det for løst og uholdbart; selv om den høitærede Krigsminister vilde have gaaet ind derpaa, vilde det dog ikke være blevet modtaget med Velvillie af dem, det nærmest berørte. Jeg har saameget mindre kunnet gaae ind paa dette Forslag, som jeg hele Tiden har haft den Opfattelse, at jeg med Hensyn til den indre Organisation af Armeen hovedsagelig maatte rette mig efter de i saa Henseende mere Sagkundige, kun stadigt havende for Øie det finansielle Resultat, som Planen vilde give. Vi ere imidlertid endnu ikke komne saavidt, at vi ganste kunne overse det hele Forhold. Løn-

delbart efter denne Lov, og først naar begge have gennemgaaet 2den Behandling, vil det være muligt nogenlunde at overse det finansielle Resultat. Saalænge dette ikke er Tilfældet, tør jeg for mit Vedkommende ikke udtale, at jeg vil slutte mig til Forslaget ved den endelige Behandling; men det skulde gjøre mig ondt, om jeg ikke kunde stemme derfor, da der allerede er spildt saa lang Tid og saamange Penge paa dette Arbejde, og da jeg veed, at det indsees med Vængsel i Armeen fra mange forskellige Kanter og i mange forskellige Stillingen. Smidlertid har det Finansielle som sagt en saa stor Betydning saavel med Hensyn til Statshuusholdningen som med Hensyn til enhver anden Huusholdning, at man, ved Siden af at see det Gavnlige og Nyttige ved en Indretning, tillige er nødt til at spørge sig selv, hvad det koster, og om man har Raad til at betale det. Det er paa Grund af disse Betragtninger, at jeg har sluttet mig til Udvalgets Fleertal, og jeg skal vide at følge det lige til det Sidste. Det er muligt, at jeg ved sidste Behandling kommer til at stemme mod det Hele, men det skulde som sagt gjøre mig ondt. — Endnu skal jeg tilføie, at jeg fra Begyndelsen af i Udvalget har holdt mig til flere andre ærede Medlemmer, som bestandig have havt for Øie, at det Mandskab, som ikke bestaendes fuldkommen tjenstdygtigt, dog skulde indkaldes for at bruges til, hvad det nogenlunde kunde bruges til, og det er haardt imod — jeg havde nær sagt — min Overbeviisning, at jeg er fravegen dette Punkt, men det er skeet af reent finansielle Hensyn, da det vilde være for dyrt at gennemføre det. Saaledes kan man næsten komme i Collision med sig selv, idet man indseer, at Dette eller Hiint maa betragtes som gavnligt, men at man ikke har Raad til at betale, hvad det koster. — Det er disse Betragtninger, der hovedsagelig have ledet mig, og jeg har troet strax ved Begyndelsen af denne Forhandling at burde sige et Par Ord derom, i Righed med, hvad der allerede er udtalt af et Par ærede Medlemmer af Udvalget.

Brun: Det kunde næsten synes overflødig, at jeg udtalte mig paa Sagens nuværende